

การพัฒนากลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกูล)

สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

The Development of Strategies for Improving Ordinary National Educational
Test (O-NET) Results of Prathomsuksa 6 Students at Wat Phraya Suren School
(Boonmee Anukul) Khlong Sam Wa District Office Bangkok

วรรณพร ศีลาขาว

Wannaporn Silakhwa

โรงเรียนประชาอุทิศ สำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

Prachautid School Donmeung District Bangkok

E-mail: Supakaw.4@gmail.com

Received: 29 November 2022

Revised: 19 December 2022

Accepted: 24 December 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียน 2. เพื่อร่างกลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียน 3. เพื่อทดลองใช้ และศึกษาผลการทดลองใช้กลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียน 4. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียน 5. เพื่อศึกษาผลก่อนและหลังการใช้กลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง นักเรียน จำนวน 168 คน และ ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงาน ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ภายหลังทดลองใช้กลยุทธ์ ในภาพรวม สภาพการดำเนินงานมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) ผลจากการร่างกลยุทธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนากลยุทธ์ฯ มีความเหมาะสมดีแล้ว เขียนได้ชัดเจน 3) วิธีการและแนวทางในการยกระดับผลการสอบได้เหมาะสม ชัดเจนและเป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือพัฒนานักเรียนได้เป็นอย่างดี และกลยุทธ์ทั้ง 6 ส.มีความเหมาะสมดี 4) การวิเคราะห์สภาพการดำเนินงาน การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด โครงการ/กิจกรรมและกลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน ซึ่งเขียนได้ชัดเจน เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนมากกว่าครั้งแรก 5) ผลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานก่อนและหลังการพัฒนากลยุทธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ: การพัฒนากลยุทธ์, การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purposes of this research were: 1. to study the operating conditions of the basic national educational testing of students. 2. to draft a strategy to improve the results of the basic national education test of students. 3. to try and to study the results of the trial of strategies to improve student outcomes in Ordinary National Educational Test. 4. To examine the appropriateness of strategies to improve student outcomes on Ordinary National Educational Test. 5. To study the before and after results of using strategies to improve the results of the Ordinary National Educational Test students. The sample consisted of 168 deputy directors of schools, teachers, parents, students and 47 informants. The research tools were questionnaires and interviews. The statistics used in the research were mean, standard deviation and t-test.

The research findings were as follows: 1) the results of the study of operating conditions to raise the level of basic national education test results after the strategy was tried, in an overall, the operating conditions were at a high level. 2) Results from strategy drafting to verify the appropriateness of the strategy development was well suited writing clearly. 3) Methods and guidelines for enhancing the examination results appropriately cleared and concreted. It was able to use as a tool to develop students as well and all six strategies were well suited. 4) Analysis of operating conditions. vision, mission, goals, objectives, indicators, projects/activities, and established strategies were appropriate and consistent which was clearly written. 5) The results of comparing the operating conditions before and after the strategy development were different with statistically significant at level .05.

Keyword: development of strategy, achievement improvement

บทนำ

สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2548 เพื่อเป็นองค์กรกลางในการศึกษาวิจัย พัฒนา และให้บริการ ประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษา รวมทั้งเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติ และนานาชาติ โดยมีขอบข่ายเนื้อหาสาระตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551เป็นการวัดผลรอบด้าน โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์ เป็นหลัก O-NET เป็นการทดสอบที่มีจุดหมายเดียวกัน คือ ประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของ นักเรียนแต่ละโรงเรียน เพื่อนำข้อมูลมาทำแผนพัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้ รู้จักคิดวิเคราะห์เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละช่วงชั้น (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2554 : 26) ผลการทดสอบสามารถใช้เป็นหลักฐานสำคัญในการศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น สำหรับผู้ปกครองจะได้ใช้เป็นแนวทางแก้ไขและสนับสนุนบุตรหลานให้กระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปในแนวทางที่ดี และที่สำคัญโรงเรียนและครูยังสามารถนำผลการประเมินของนักเรียนแต่ละคนไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดการเรียนและจัดกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนต่อไปในอนาคต และยังใช้เป็นข้อมูลหลักฐานในการประเมินนักเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับใด เช่น ในมาตรฐานที่ 5 ของการประเมินจากภายนอก(สมศ.) มาตรฐานที่ 5 การประเมินตนเอง (SAR) ของทุกโรงเรียนและการประเมิน SMART School ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านผลที่เกิดจากผู้เรียน ตัวบ่งชี้ที่ 5 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตร ซึ่งการประเมินทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วจะใช้ผลการสอบ O-NET เป็นเกณฑ์ในการประเมิน (โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล, 2554 : 31) จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

หรือ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมที่ผ่านมา พบว่าคะแนนผลการสอบต่ำมาก โดยเฉพาะ 5 วิชาหลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษา อังกฤษ มีค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียน ระดับสังกัดและระดับประเทศไม่ถึงร้อยละ 50 โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด และมีเด็กอีกหลายคนที่ได้ 0 คะแนนในหลายวิชา (มหาวิทยาลัยพะเยา, 2552 : 3) ทั้งนี้การที่ผลสัมฤทธิ์ในการสอบ O-NET ตกต่ำนั้น อาจเป็นเพราะข้อสอบที่ใช้ในการทดสอบ O-NET นั้นค่อนข้างยาก และจะเน้นการคิดวิเคราะห์หาเหตุผลเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่พบได้ชัดเจน จากการสอบ O-NET 4 ปีที่ผ่านมา (ปีการศึกษา 2549 – 2552) เน้นการคิดวิเคราะห์หาเหตุผล แต่กระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนยังเป็นแบบท่องจำ 80–90% (สมพงษ์ จิตระดับ, 2555 :32) นอกจากนี้สาเหตุหนึ่งที่ทำให้การสอบระดับชาติของนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50% ในทุกวิชา เนื่องจาก 1) ครู (รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครอง) มีทัศนคติที่ผิดๆ ว่าการเรียนเก่งหรือไม่เก่งเป็นผลมาจากความฉลาดมาตั้งแต่เกิด 2) ปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน 3) ปัญหาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม สังคม และอารมณ์ของผู้เรียน และ 4) ปัญหาสภาพแวดล้อมด้านทัศนคติของชุมชนและสังคม เป็นต้น (วิทยากร เชียงกูล, 2552 : 20 - 26)

สำหรับโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 438 โรงเรียน ประสบปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) เช่นกัน ที่ผ่านมามีพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังมีผลการสอบอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศในหลายวิชา โดยเฉพาะใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มสาระ การเรียนรู้เดียวที่นักเรียนสอบตกมากที่สุด ทั้งนี้ปัญหาการสอบ O-NET มาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้ (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2554 : 29) สาเหตุ 1) ด้านนักเรียน เช่น สถิติปัญหา ความสนใจเรียน และความตั้งใจเรียน เป็นต้น 2) ด้านการสอนของครู เช่น เทคนิควิธีการสอนที่ไม่หลากหลาย ครูไม่ใช่สื่อการสอน ครูสอนไม่ตรงตามตัวชี้วัด เป็นต้น 3) สาขาด้านครอบครัว เช่น ครอบครัวมีฐานะยากจน ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่กับนักเรียน ไม่เห็นความสำคัญของการสอบ O-NET เป็นต้น 4) ด้านการบริหารงานโรงเรียน เช่น ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการสอบ O-NET แต่สนใจงานอื่นมากกว่า ขาดการดูแลเอาใจใส่ครู เป็นต้น 5) ด้านตัวข้อสอบ เช่น ข้อสอบยากเกินไป เน้นการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ และการนำไปใช้ เป็นต้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวดังนี้ในระดับประเทศ ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และระดับกรุงเทพมหานคร จำเป็นต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพการศึกษา ดังนั้นทุกโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีผลการสอบ O-NET ผ่านเกณฑ์ระดับประเทศในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่สิ่งสำคัญที่จำเป็นในการพัฒนาการสอบ O-NET ให้ได้ผลสัมฤทธิ์ที่น่าพอใจนั้น ผู้บริหารในฐานะผู้รับผิดชอบและดูแลบังคับบัญชาคณะครูให้สามารถปฏิบัติงานการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนการดำเนินงานและปรับปรุงกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานใหม่ที่สามารถนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ ถ้าโรงเรียนมีระบบการวางแผนกลยุทธ์ที่ดี มีความยืดหยุ่น มีการกระจายอำนาจ และสามารถปรับให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงได้ก็จะช่วยให้ระบบการบริหารงานโรงเรียนประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลดีต่อคุณภาพของนักเรียน (หยดฟ้า ราชมณี, 2554 : 2)

จากผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์(บุญมีอนุกุล) ในปีการศึกษา 2553 ที่ผ่านมามีโรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์(บุญมีอนุกุล) พบสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนของครูยังเป็นแบบเดิมๆ สอนโดยยึดตัวครูเป็นสำคัญ สอนโดยการท่องจำเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนขาดการฝึกฝนในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ การสรุปความรู้เป็นองค์รวมและการนำไปใช้ ขาดการฝึกฝนให้นักเรียนทำข้อสอบตามแนว การสอบ O-NET รวมทั้งขาดการสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมและสอดคล้องตามตัวชี้วัดในเนื้อหาที่สอนเป็นต้น จึงมีผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และภาษาอังกฤษ และมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านเกณฑ์ระดับประเทศ เพียง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย สุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี และศิลปะ (โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล), 2553 : 53) รวมทั้งผลการประเมินคุณภาพการศึกษาจากภายนอก (สมศ.) รอบที่ 3 มาตรฐานที่ 5 ด้านผู้เรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐานอยู่ในระดับพอใช้ และมีข้อเสนอแนะจากสมศ.ในรอบที่ 3 ให้โรงเรียนต้องพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระ

การเรียนรู้ โดยเฉพาะใน 4 สาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยี และภาษาอังกฤษ (สำหรับรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554 : 62 – 63)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนากลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ให้สูงขึ้นและผ่านเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโรงเรียนและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล)
2. เพื่อร่างกลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล)
3. เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการทดลองใช้กลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล)
4. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล)
5. เพื่อศึกษาผลก่อนและหลังการใช้กลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล)

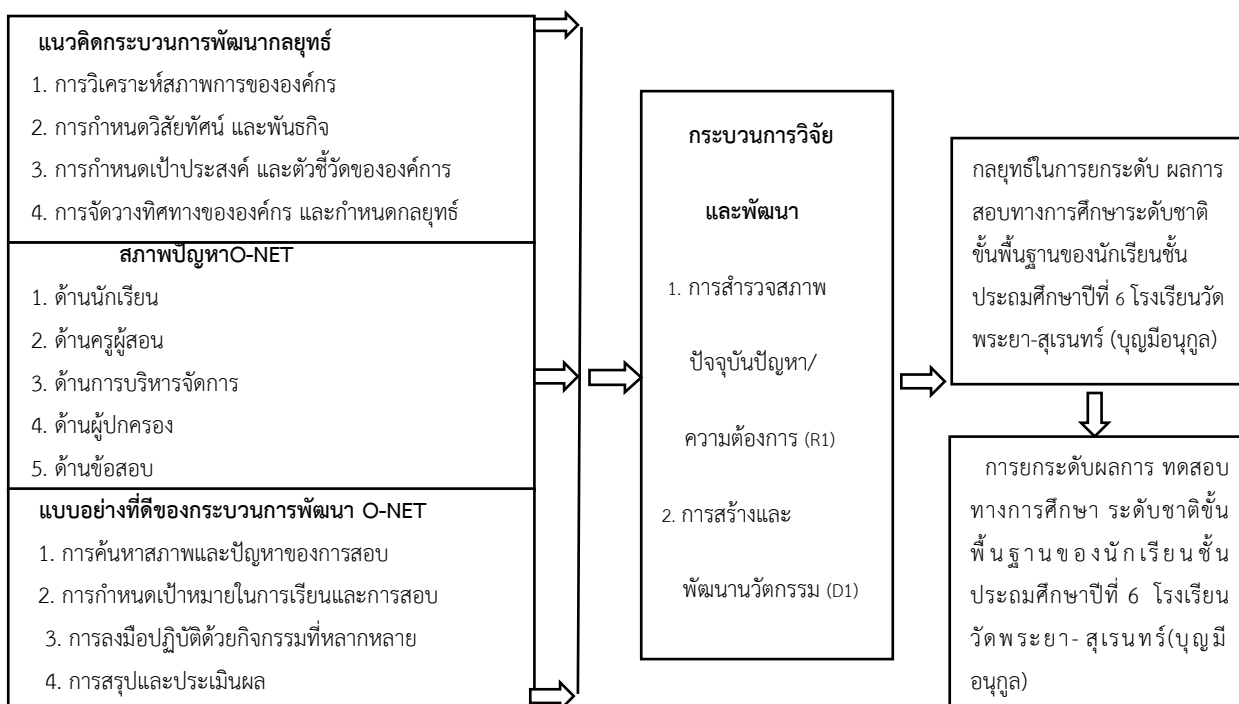
ประโยชน์ที่ได้รับ

1. โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) นำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน (O-NET) มาวิเคราะห์ และวางแผนงานด้านวิชาการ เพื่อปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน รวมทั้งเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก (สมศ.) การประกันคุณภาพภายใน (SAR) และการประเมินโรงเรียนคุณภาพ (SMART School) ของกรุงเทพมหานคร
2. สำนักงานการศึกษา เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร นำข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน (O-NET) มาวิเคราะห์ วางแผน ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานตามที่กำหนด
3. กรุงเทพมหานคร ได้ข้อมูลจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน (O-NET) ไปใช้ในการกำหนด นโยบายและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐาน (O-NET) สูงขึ้น และผ่านเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

สมมุติฐาน

ผลการใช้รูปแบบการพัฒนากลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดิฉันขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร หลังการใช้รูปแบบ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ

กรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods research) เก็บข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลคุณภาพโดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยรวม 5 ขั้นตอน ดังนี้ **ขั้นตอนที่ 1** ขั้นศึกษาสภาพการดำเนินงานและสภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยา-สุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) 1. ร่างกลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2. ตรวจสอบความเหมาะสมเบื้องต้นของกลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 **ขั้นตอนที่ 2** ขั้นการร่างกลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) **ขั้นตอนที่ 3** ขั้นทดลองใช้และศึกษาผลการทดลองใช้กลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 **ขั้นตอนที่ 4** ขั้นตรวจสอบความเหมาะสมของกลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายหลังทดลองใช้กลยุทธ์ **ขั้นตอนที่ 5** ขั้นศึกษาผลก่อนและหลังการใช้กลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 และ ขั้นตอนที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) จำนวน 1 คน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) จำนวน 9 คน (ครู 8 กลุ่มสาระ) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) จำนวน 79 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 79 คน รวมทั้งหมด 168 คน **ขั้นตอนที่ 2** กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน รวม 10 คน **ขั้นตอนที่ 3** กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ โรงเรียนวัด พระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ประกอบด้วย ครูสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน ตัวแทนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าทดสอบทาง

การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) จำนวน 7 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน รวม 17 คน **ขั้นตอนที่ 4 ผู้ให้ข้อมูล** ได้แก่ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 9 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการศึกษา ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) จำนวน 10 คน และผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 11 คน รวม 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อสำรวจความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาในการยกระดับผลการสอบ O-NET ให้สูงขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดประเด็นหลักในการสอบถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) จัดทำแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามแบบเลือกรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8-1.0 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น 4) หาค่าความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองใช้ จำนวน 30 คน ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามได้สัมประสิทธิ์แอลฟา ทั้งฉบับเท่ากับ 0.958

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบอย่างที่ดีในการบริหารจัดการของผู้บริหารและการจัดการเรียนการสอนของครูในการยกระดับผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เป็นแบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพผู้ให้ข้อมูล ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการและเทคนิควิธีการบริหารรวมทั้งวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยมีลำดับขั้นตอนในการสัมภาษณ์ ดังนี้ 1) กำหนดประเด็นหลักในการสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์และรายการข้อคำถามแต่ละประเด็น 3) ทำการตรวจสอบคุณภาพ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา 4) ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางในการยกระดับผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน โดยแบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพผู้ให้ข้อมูล ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน โดยมีขั้นตอนในการสัมภาษณ์ ดังนี้ 1) กำหนดประเด็นหลักในการสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์และรายการข้อคำถามแต่ละประเด็น 3) ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ 4) ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ เกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ในการยกระดับผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) โดยมีลำดับขั้นตอนในการสัมภาษณ์ ดังนี้ 1) กำหนดประเด็นหลักในการสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย 2) จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์และรายการข้อคำถามแต่ละประเด็น 3) ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ 4) ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ จึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

ขั้นตอนที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นฉบับเดียวกับที่ใช้ในขั้นตอนที่ 1 โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามฉบับเดียวกับที่ใช้ในขั้นตอนที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานเพื่อยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ในภาพรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40, S.D.=0.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการดำเนินงาน(Do)อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43, S.D.=0.25$) รองลงมาได้แก่ ด้านการปรับปรุงและพัฒนา (Act)อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.41, S.D.=0.37$) ด้านการติดตาม/ตรวจสอบ (Check) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38, S.D.=0.36$) ส่วนลำดับสุดท้ายได้แก่ ด้านการวางแผน (Plan) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32, S.D.=0.30$)ตามลำดับ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวม มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63, S.D.=0.19$)เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สภาพปัญหาด้านนักเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09, S.D.=0.45$) รองลงมาได้แก่ สภาพปัญหาด้านครูผู้สอนมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75, S.D.=0.51$) และสภาพปัญหาด้านการบริหารงานมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.42, S.D.=0.42$) ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่ สภาพปัญหาด้านผู้ปกครอง มีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26, S.D.=0.54$)

2. ผลการศึกษาโรงเรียนที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำมารวบรวมสรุปเป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นการวางแผน ทุกโรงเรียนมีการดำเนินการประชุมเพื่อวางแผนสร้างความตระหนักสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งสรุปได้เป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านนักเรียน เช่น นักเรียนมีสติปัญญาค่อนข้างต่ำ นักเรียนไม่ตั้งใจเรียนและไม่สนใจเรียน นักเรียนขาดความรับผิดชอบ โรงเรียนไม่สามารถเลือกนักเรียนได้ต้องรับทุกคน 2) ด้านครู เช่น ครูไม่เอาใจใส่ในการสอน ครูใช้เทคนิคการสอนไม่หลากหลายไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูขาดความรับผิดชอบไม่เสียสละในการสอนเสริมเพื่อพัฒนาและช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนและครูไม่จบวิชาเอกที่สอน 3) ด้านการบริหารงาน เช่น ผู้บริหารขาดภาวะผู้นำด้านวิชาการและไม่สนใจงานวิชาการ ขาดการดูแลเอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู รวมทั้งขาดการเตรียมความพร้อมก่อนการสอบ 4) ด้านผู้ปกครอง เช่น ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำจบการศึกษาน้อย ผู้ปกครองไม่มีเวลาและขาดความรับผิดชอบในการดูแลเอาใจใส่นักเรียน และ 5) ด้านข้อสอบ เช่น ข้อสอบที่ออกค่อนข้างยากเน้นการคิดวิเคราะห์และคิดสังเคราะห์ ซึ่งนักเรียนไม่เคยชินกับข้อสอบเหล่านี้ จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้โรงเรียนส่วนใหญ่มีการวางแผนและจัดทำกลยุทธ์ แผนงาน โครงการ/กิจกรรมต่างๆ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีผลการสอบที่ดีขึ้น ตัวอย่างกลยุทธ์ที่นำเสนอ มีดังนี้ **กลยุทธ์ที่ 1** ศึกษาสภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การสอบ O-NET **กลยุทธ์ที่ 2** ประชุมครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาและคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 **กลยุทธ์ที่ 3** เพิ่มชั่วโมงสอนในวันธรรมดาและวันเสาร์ **กลยุทธ์ที่ 4** จัดสร้างและจัดหาแบบทดสอบเพิ่มเติม **กลยุทธ์ที่ 5** นิเทศการเรียนการสอนของครูและนักเรียน **กลยุทธ์ที่ 6** การให้บริการและอำนวยความสะดวกของฝ่ายบริหาร **กลยุทธ์ที่ 7** การร่วมมืออย่างจริงจังของผู้ปกครอง **กลยุทธ์ที่ 8** ติดตามและประเมินผลเป็นระยะๆ

นอกจากนี้ในแผนพัฒนาการศึกษาประจำปี มีโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอบ เช่น โครงการประชุมครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาและคณะกรรมการกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองฯ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสู่การสอบ O-NET โครงการตรวจสอบทบทวนหลักสูตรสถานศึกษา โครงการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โครงการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ โครงการนิเทศการเรียนการสอน โครงการจัดสร้างงบประมาณสู่การสอบ O-NET โครงการ จัดหาและสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลตามตัวชี้วัด โครงการส่งเสริมขวัญกำลังใจแก่บุคลากร เป็นต้น ส่วนกิจกรรม เช่น กิจกรรมประชุมผู้ปกครองและประชุมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กิจกรรมวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตรสถานศึกษา กิจกรรมประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา กิจกรรมสังเกตการเรียนการสอน กิจกรรมเยี่ยมชั้นเรียน กิจกรรมพัฒนาครูในการสร้างแบบทดสอบและกิจกรรมจัดหาและจัดซื้อแบบทดสอบ เป็นต้น

ขั้นการดำเนินงาน ทุกโรงเรียนทั้งผู้บริหารครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีการดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้ เช่น มีการจัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอบให้รับทราบถึงสภาพปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา มีการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ เช่น ในภาคเรียนที่ 2 จัดชั่วโมงสอนเสริมเพิ่มเติมอีกวันละ 1-2 คาบๆ ละ 45 นาทีและจัดให้เรียนวันเสาร์เพิ่มอีก 1 วัน เป็นต้น

ขั้นตรวจสอบ/ทบทวน โรงเรียนส่วนใหญ่ มีการติดตาม และสังเกตการเรียนการสอนของครู และนักเรียนเป็นระยะๆ มีการประชุมครู เพื่อสรุปผลการนิเทศการเรียนการสอน หาจุดเด่นจุดที่ควรพัฒนาเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน มีการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นระยะๆ เป็นต้น

ขั้นปรับปรุงและพัฒนา โรงเรียนทุกโรงเรียนมีการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน เช่น มีการนำผลการนิเทศการเรียนการสอนมาพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีคุณภาพ มีการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาต่อไป มีการสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูและนักเรียน เช่น การยกย่องชมเชย การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้ เป็นต้น

3. ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้กลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) โดยการสัมภาษณ์ครู นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าส่วนใหญ่มีความเห็นว่า แนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธ์ 6 ส ซึ่งประกอบด้วย **กลยุทธ์ ส1 สร้างความตระหนักเร่งความสนใจ** **กลยุทธ์ ส2 สืบสวนข้อบกพร่องของปัญหา** **กลยุทธ์ ส3 สนองความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง** **กลยุทธ์ ส4 ใส่ใจในการสอนสนใจในการเรียน** **กลยุทธ์ ส5 สนับสนุนทรัพยากรและสร้างขวัญกำลังใจ** **กลยุทธ์ ส6 ส่งเสริมการพัฒนาและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง** มีการแสดงวิธีการและแนวทางในการยกระดับผลการทดสอบได้เหมาะสม ชัดเจนและเป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือพัฒนานักเรียนได้เป็นอย่างดีและส่งผลให้ครู นักเรียนและผู้ปกครองฯ มีความรู้ความเข้าใจ เห็นประโยชน์และเห็นความสำคัญของการสอบ O-NET มากขึ้นทุกคนให้ความร่วมมือในการเตรียมความพร้อมก่อนสอบเป็นอย่างดี โดยเฉพาะผู้ปกครองทุกคนยินดีและเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในเรื่องการเรียนเมื่ออยู่บ้านมากยิ่งขึ้น ในส่วนของโรงเรียนมีการประชุมครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อร่วมกันศึกษาและวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่ทำให้นักเรียนมีผลการสอบ O-NET ไม่ผ่านเกิดจากสาเหตุใดบ้าง เพื่อนำมาสรุปและรวบรวมในการจัดทำเป็นกลยุทธ์ แผนงาน โครงการและกิจกรรมต่างๆ ในอันที่จะนำมาใช้แก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนตลอดจนครูให้มีความสามารถในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น สำหรับฝ่ายบริหารนั้นจะเป็นที่ปรึกษาดูแลช่วยเหลือสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้กับครู และนักเรียน ตลอดจนผู้ปกครองในทุกๆ ด้าน เพื่อให้การเตรียมความพร้อมก่อนการสอบ เป็นไปตามวัตถุประสงค์และจุดหมายที่ต้องการของทุกฝ่าย นอกจากนี้ฝ่ายบริหารจะต้องมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดนั้น เพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4. ผลจากการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2) ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) โดยการสัมมนา (Seminar) พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ข้อมูลความเป็นมาและวัตถุประสงค์ในการพัฒนากลยุทธ์ฯ มีความเหมาะสม เขียนได้กระชับ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความจำเป็นที่ต้องมีการพัฒนา การเตรียมความพร้อมในการสอบ O-NET สำหรับการวิเคราะห์สภาพและปัญหา (SWOT Analysis) ในการสอบ O-NET รวมถึงการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์และตัวชี้วัดต่างๆ นั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีเหมาะสมและสอดคล้องกัน เขียนได้ชัดเจนเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนอย่างยิ่ง แต่ให้เพิ่มจุดอ่อนอีกข้อ ในเรื่องวิธีการสอนของครูที่ขาดการนำนักเรียนไปสู่ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์และการนำไปใช้ ซึ่งเรื่องนี้ถือเป็นปัญหาสำคัญของการสอบ ในส่วนของกลยุทธ์ แผนงาน โครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนได้ร่วมกันกำหนดนั้น มีความชัดเจน เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันสามารถมองเห็นเป็นรูปธรรมและนำไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ข้อเสนอแนะผู้ที่สำคัญที่สุดที่ทำให้การสอบประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ ครูเป็นบุคคลที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจได้มากที่สุด ดังนั้นครูต้องมีความเสียสละ อดทนและหาเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ต้องดีและให้นักเรียนทำซ้ำๆ อยู่เสมอ รวมทั้งแก้ไขปัญหานักเรียนที่เรียนอ่อนให้มากเป็นพิเศษ นอกจากนี้ผู้บริหารก็มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนและให้แรงเสริมเพื่อสร้างขวัญกำลังใจแก่ครูและนักเรียนด้วยเช่นกัน

6.สภาพการดำเนินงานเพื่อยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการดำเนินงาน(Do) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D.=0.28) รองลงมา ได้แก่ ด้านการวางแผน (Plan) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$, S.D.= 0.46) และด้านการปรับปรุง และพัฒนา (Act) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, S.D.=0.38) ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านการติดตาม/ตรวจสอบ (Check) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44$, S.D.=0.39) ตามลำดับ และปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวม มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$, S.D.= 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สภาพปัญหาด้านนักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.48) รองลงมาได้แก่ สภาพปัญหาด้านครูผู้สอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.50) และสภาพปัญหาด้านการบริหารงานมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$, S.D.=0.45) ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่ สภาพปัญหาด้านผู้ปกครอง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.18$, S.D.=0.49) ตามลำดับ

7. การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานเพื่อยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน(O-NET)ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ในภาพรวมก่อนพัฒนามีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}=3.40$, S.D.=0.69) หลังพัฒนามีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.6$, S.D.=0.497) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($t=9.788$, sig=.000) และการเปรียบเทียบปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ก่อน-หลังการพัฒนา กลยุทธ์ฯในภาพรวมก่อนพัฒนามีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก($\bar{X}=3.64$ S.D.=0.58)หลังพัฒนามีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก($\bar{X}=3.54$, S.D.=0.35) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($t=3.836$, sig=.000)

สรุปผล

1. สภาพการดำเนินงานเพื่อยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาโรงเรียนที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำมารวบรวมสรุปเป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) ได้เป็นกระบวนการบริหาร ดังนี้ ขั้นการวางแผน ขั้นการดำเนินงาน ขั้นตรวจสอบ/ทบทวน ขั้นปรับปรุงและพัฒนา

3. ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้กลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) โดยการสัมภาษณ์ครู นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า วิธีการและแนวทางในการยกระดับผลการทดสอบมีความเหมาะสม ชัดเจนและเป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือพัฒนานักเรียนได้เป็นอย่างดีและส่งผลให้ครู นักเรียนและผู้ปกครองฯ มีความรู้ความเข้าใจ เห็นประโยชน์และเห็นความสำคัญของการสอบ O-NET มากขึ้น

4. ผลจากการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2) ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) โดยการสัมมนา (Seminar) พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารและครู ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ข้อมูลความเป็นมาและวัตถุประสงค์ในการพัฒนากลยุทธ์ฯ มีความเหมาะสมดี

5. สภาพการดำเนินงานเพื่อยกระดับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ภายหลังจากทดลองใช้กลยุทธ์ฯ ในภาพรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ

มาก และ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายหลังทดลองใช้กลยุทธ์ ในภาพรวม มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก

6. การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานเพื่อยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน(O-NET)ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ในภาพรวมก่อนพัฒนามีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง หลังพัฒนามีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และการเปรียบเทียบปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ก่อน-หลังการพัฒนา กลยุทธ์ฯในภาพรวมก่อนพัฒนามีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมากหลังพัฒนามีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผล

1. สภาพการดำเนินงานเพื่อยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากสภาพการดำเนินงานก่อนการนำกลยุทธ์มาใช้ยังไม่เป็นระบบและไม่ชัดเจนไม่มีการประชุมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง คณะครูและนักเรียน ได้รับทราบเท่าที่ควร การดำเนินงานและการบริหารจัดการในช่วงแรกๆ ฝ่ายบริหารขาดหลักการบริหาร ในการนำพาองค์กรไปสู่การปฏิบัติตามเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรมได้ ขาดการติดตามและตรวจสอบการจัดการเรียนการสอนของครู การอำนวยความสะดวก การให้บริการวัสดุอุปกรณ์ สื่อ สิ่งพิมพ์ต่างๆ ไม่เพียงพอ เป็นต้น ครูบางคนไม่ตั้งใจสอน ใช้เทคนิควิธีการสอนที่ไม่หลากหลาย ไม่นับผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของการสอบ O-NET ขาดการเน้นย้ำในเรื่องการสอนตามตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด ในส่วนของผู้ปกครองยังขาดการดูแลเอาใจใส่ในการเรียนของบุตรหลาน ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) (2551) ที่กล่าวว่า สภาพการดำเนินงานที่ทำให้ผลการสอบต่ำนั้นมาจากหลายแนวทาง เช่น นักเรียน ครู การบริหารงานของผู้บริหารและตัวข้อสอบ เป็นต้น ในส่วนของ การวางแผนงานนั้น โรงเรียนมีการวางแผนปฏิบัติกิจกรรมต่างๆและดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักการศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความเสมอภาคและได้รับความรู้อย่างทั่วถึงมากกว่า แต่ยังคงขาดการวางแผนอย่างเป็นระบบชัดเจนในเรื่องการเตรียมความพร้อมก่อนการสอบ O-NET สอดคล้องกับเอื้อมพร หลินเจริญและคณะ (2552) ที่กล่าวว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีแผนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์คะแนนการสอบ O-NET โดยตรง จึงทำให้ผลการสอบไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ในส่วนของการดำเนินงาน โรงเรียนได้ดำเนินงานตามปกติ ไม่มีการเน้นย้ำในเรื่องการสอบ O-NET มากเป็นพิเศษ มีเพียงการจัดชั่วโมงสอนเสริมให้กับนักเรียนเป็นบางชั่วโมงเท่านั้น และดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักการศึกษา สำหรับการติดตาม การตรวจสอบ ฝ่ายบริหารมีการติดตามและนิเทศการจัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแผนงานที่ได้วางไว้ในปฏิทินปฏิบัติงาน โดยกำหนดไว้อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ทำให้ขาดการเน้นย้ำหรือกระตุ้นครูให้ใส่ใจเรื่องการสอบ O-NET เป็นพิเศษ จึงควรมีการติดตามและตรวจสอบให้มากขึ้นจะได้แก้ปัญหาหรือช่วยเหลือนักเรียนได้มากขึ้น สอดคล้องกับอริญญา ไชยวงศ์ (2555) ที่กล่าวว่า ฝ่ายบริหารควรมีการนิเทศภายในโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับครูอย่างใกล้ชิด มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศและประเมินผลการนิเทศเพื่อกำกับติดตาม และส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตัวเองและพัฒนาการเรียนการสอนให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในเรื่องการปรับปรุงพัฒนานั้น โรงเรียนขาดการนำผลที่เกิดขึ้นมาปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมและจะแก้ที่ปลายเหตุมากกว่า โดยโรงเรียนใช้ผลการประเมินในปีที่ผ่านมาในการรณรงค์ให้นักเรียนและผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แต่ขาดการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร สอดคล้องกับอริญญา ไชยวงศ์ (2555) ที่กล่าวว่า ฝ่ายบริหารควรมีการประเมินผลการดำเนินงานและนำผลการประเมินมาวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างจริงจัง

ส่วนปัญหาในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสภาพปัญหาที่ให้นักเรียนมีผลการสอบ O-NET ต่ำนั้น เกิดจากปัญหาใน 5 ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านนักเรียน ปัญหาด้านครู

ปัญหาด้านผู้บริหาร ปัญหาด้านผู้ปกครองและปัญหาด้านตัวข้อสอบ สอดคล้องกับสำนักการศึกษา (2554) ที่กล่าวว่า ปัญหาการสอบ O-NET เกิดจากปัญหาใน 5 ด้าน เช่นกัน ซึ่งสภาพปัญหาด้านนักเรียน พบมากที่สุด เนื่องจากนักเรียนไม่สนใจเรียน ไม่ตั้งใจเรียนและมีความคงทนในการจำน้อย และปัญหาด้านครู พบมากที่สุดด้วยเช่นกันที่ทำให้ผลการสอบไม่ดี ได้แก่ ครูขาดเทคนิควิธีสอนที่ไม่หลากหลาย ไม่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและสอนแบบบรรยายให้นักเรียนท่องจำมากกว่าการลงมือปฏิบัติ สอดคล้องกับ เอื้อมพร หลินเจริญและคณะ (2552 : 2) ที่กล่าวว่า ปัญหาด้านนักเรียน ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่สั่งสมมา ความรู้พื้นฐานที่จะต้องนำไปใช้ในการเรียนต่อ และความฉลาดหรือสติปัญญาซึ่งเกิดจากกรรมพันธุ์และการเรียนรู้เป็นปัญหาด้านตัวนักเรียน นอกจากนี้ ทิศนา ขัมมณี (2552 : 5) ที่ได้กล่าวว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม และความสนใจเรียนของผู้เรียนมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยเช่นกัน ในส่วนของปัญหาด้านการบริหารงาน พบว่า ฝ่ายบริหารขาดการอำนวยความสะดวกการให้บริการกับครู เช่น การช่วยจัดหาแนวข้อสอบมาสอนเสริมให้กับนักเรียนการให้บริการถ่ายเอกสาร และการจัดสรรงบประมาณต่างๆ ให้กับครูอย่างเพียงพอ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้บริหารยังขาดการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งขาดความตระหนักและไม่เห็นความสำคัญของการทดสอบ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับผู้บริหาร ซึ่งถือเป็นแม่ทัพใหญ่ในการเตรียมความพร้อมก่อนสอบเพื่อสร้างความมั่นใจให้คณะครูและนักเรียน สอดคล้องกับอริยญา ไชยวงศ์ (2555) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารควรมีการประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความตระหนักสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการสอบ ควรมีการพัฒนาด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร มีการเน้นให้ครูจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานและตัวชี้วัด มีการนิเทศภายในเพื่อติดตามและช่วยเหลืออย่างจริงจังและมีการนำผลการประเมินมาพัฒนาให้เป็นรูปธรรม ในส่วนปัญหาของผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองมีฐานะยากจนและมีการศึกษาน้อยจึงขาดการดูแลเอาใจใส่ในนักเรียนในเรื่องการเรียนการสอนและการสอบเพราะต้องทำงานและออกไปประกอบอาชีพหาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัว นอกจากนี้บางครอบครัวหย่าร้างหรือแยกกันอยู่และให้นักเรียนอยู่กับญาติพี่น้องหรือปู่ย่าตายาย ซึ่งขาดความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอนทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการได้รับการดูแลช่วยเหลือจากผู้ปกครองในเรื่องการเรียนการสอนและเรื่องบ้านแต่สิ่งที่สำคัญมากคือผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญหรือประโยชน์ที่บุตรหลานได้รับจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้บางครอบครัวที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น มาจากพ่อแม่ที่ชอบข่มขู่เข้มงวดกดดันนักเรียนมากเกินไป ลงโทษเด็กบ่อยๆ หรือไม่ก็ให้ความคุ้มครองปกป้องเด็กมากเกินไป นับว่าเป็นบรรยากาศในบ้านที่มีความตึงเครียดและขัดแย้งกัน สอดคล้องกับริมม์ (Rimm, 1984 : 28) ที่กล่าวว่า บ้านเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ต่ำในการเรียน เด็กมีแนวโน้มที่จะเลือกแบบและยึดพฤติกรรมของพ่อแม่ผู้เลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดเป็นแบบอย่าง ถ้าพ่อแม่เป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าความสามารถที่เป็นจริงหรือไม่เห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลูกจะรับเอาทัศนคติทำนองเดียวกันนั้นมาไว้เป็นของตัวเองด้วยเช่นกัน และสอดคล้องกับมินตรา สิงหนาค (2552) ที่กล่าวว่ากระบวนการทางครอบครัว มีอิทธิพลทางตรงสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เช่น ตัวแปรด้านเจตคติทางการเรียน แรงจูงใจในการเรียน และการเห็นคุณค่าในตนเอง สำหรับปัญหาสุดท้าย ได้แก่ ด้านข้อสอบ พบว่า ข้อสอบ O-NET เป็นข้อสอบที่เน้นการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์และการนำไปใช้มากกว่าการวัดความรู้ความจำ และนักเรียนไม่เคยชินกับข้อสอบในลักษณะนี้ทำให้นักเรียนทำข้อสอบไม่ค่อยได้ สอดคล้องกับสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (2554) ที่กล่าวว่า ปัญหาตัวข้อสอบ เช่น ข้อสอบยาก ออกเน้นการคิดวิเคราะห์มากเกินไป รวมทั้งการสอนของครูไม่ตรงกับข้อสอบที่ออกเป็นผลให้นักเรียนทำข้อสอบ O-NET ไม่ค่อยได้ สำหรับปัญหาวิชาที่มากที่สุด คือวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนอ่านและแปลคำถามไม่ได้ และเป็นวิชาที่ออกข้อสอบยากมากกว่าข้อสอบกลุ่มสาระอื่นๆ จึงทำให้นักเรียนสอบตกกลุ่มสาระภาษาอังกฤษมากที่สุด และปัญหาตัวข้อสอบ เช่น ข้อสอบยาก ออกเน้นการคิดวิเคราะห์มากเกินไป การสอนของครูไม่ตรงกับข้อสอบที่ออก ฝ่ายบริหารขาดการใส่ใจด้านการสอบ O-NET แต่สนใจงานอื่นๆ มากกว่า รวมทั้งผู้ปกครองไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของการสอบ O-NET นอกจากนี้โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่สามารถเลือกรับเด็กได้ จำเป็นต้องรับเด็กนักเรียนทุกคนที่มาสมัครเข้าเรียนอย่างไม่มีขีดจำกัด และนักเรียนที่รับแต่ละคนมีสติปัญญาที่แตกต่างกัน จึงมีผลต่อการทำข้อสอบ O-NET ทั้งสิ้น

2. ผลการศึกษาโรงเรียนที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำมารวบรวมสรุปเป็นร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 1) ได้เป็นกระบวนการบริหาร ดังนี้ ขั้นการวางแผน ขั้นการดำเนินงาน ขั้นตรวจสอบ/ทบทวน ขั้นปรับปรุง

และพัฒนา อาจเป็นเพราะว่า ในการวางแผนของทุกโรงเรียน มีการดำเนินการประชุมเพื่อวางแผนสร้างความตระหนักสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะครู บุคลากร นักเรียนชั้นป.6 คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองนักเรียนในเรื่องการสอบ O-NET มีการสำรวจสภาพปัญหาของการสอบ O-NET จากแหล่งข้อมูลหลายทาง เช่น การสัมภาษณ์ การศึกษาเอกสารข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียน รายงานประจำปี (SAR) และจากผลการสอบ O-NET ในปีที่ผ่านมา เป็นต้น และนำสภาพปัญหามาสรุปรวบรวมเพื่อนำมาวางแผนในการพัฒนาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (2552) ที่กล่าวว่า ปัญหาการเรียนการสอนเกิดจาก 1) ด้านนักเรียน 2) ด้านครู 3) ด้านผู้ปกครอง 4) ด้านการบริหาร และ 5) ด้านข้อสอบ โรงเรียนส่วนใหญ่ได้นำข้อมูลสภาพปัญหาที่พบ มานำเสนอในที่ประชุมครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาและคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อร่วมกันวางแผนและจัดทำกลยุทธ์ แผนงาน โครงการ/กิจกรรมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยกำหนดให้ผู้เรียนมีการวางแผนการเรียนรู้ มีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนและการสอบ ส่วนครูมีการวางแผนการสอนของตนเอง มีจุดเด่นจุดที่ควรพัฒนาอะไรบ้างและนำเทคโนโลยี/นวัตกรรม มาแก้ไขปัญห ในส่วนของผู้บริหาร ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการร่วมกันวางแผนจัดทำกลยุทธ์ในการพัฒนาและยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ให้สูงขึ้น ในส่วนของการดำเนินงาน การตรวจสอบ ทบทวนและการปรับปรุงพัฒนานั้น ทุกโรงเรียนทั้งผู้บริหาร ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้เป็นอย่างดี เช่น ฝ่ายบริหารดำเนินการนิเทศและใส่ใจในการเรียนการสอนของครู สังเกตการสอนของครู เพื่อให้ครูมีการปรับเปลี่ยนเทคนิควิธีการสอนให้หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจเรียนมากขึ้นด้วยเช่นกัน ฝ่ายบริหารอำนวยความสะดวกจัดบริการหาข้อสอบและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ในส่วนของผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเป็นอย่างดี โรงเรียนมีการตรวจสอบทบทวนเพื่อหาจุดเด่นจุดที่ควรพัฒนาและนำมาวิเคราะห์ สรุปรวบรวมประเมินผลพร้อมทั้งนำไปปรับปรุงและพัฒนา ดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนความก้าวหน้าในการเรียนและมีการรายงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ นอกจากนี้มีการสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูและนักเรียนอยู่เสมอ สอดคล้องกับ Maslow (1994) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์มี 5 ชั้น ในส่วนของชั้นที่ 4 นั้นเป็นความต้องการให้คนยกย่อง ชมเชย ซึ่งจะทำให้ผู้ถูกยกย่องชมเชยมีขวัญกำลังใจที่ดีในการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ดังนั้นผู้บริหารและครูควรตระหนักในเรื่องขวัญกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานและของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่ควรละเลย และรูปแบบการพัฒนากลยุทธ์ตามหัวเรื่อง ได้แก่ ความเป็นมา วัตถุประสงค์ การเขียนวิเคราะห์สภาพการณ์ (SWOT Analysis) วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ โครงการ และกิจกรรมมีความเหมาะสม และสอดคล้องกันมีความเป็นไปได้และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ตามที่นำเสนอ สอดคล้องกับสุพัทธ์ พิบูลย์ (2552 : 1) ที่กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มี 4 ชั้น คือ 1) Tasking Stock ตรวจสอบสภาพปัจจุบันและปัญหาของการเรียนการสอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ว่าโรงเรียนเรามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด 2) Setting Goal กำหนดเป้าหมายความสำเร็จ ปีไหน เมื่อไหร่ 3) Developing Strategies and Implementing คือ การพัฒนากลยุทธ์แล้วนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติตามโครงการ/กิจกรรมที่กำหนด และ 4) Documenting Progress ประเมินผลและนำมาปรับปรุงพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไป ดังนั้นการจัดทำกลยุทธ์เพื่อยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) จึงเป็นไปตามแนวทางที่นักวิชาการดังกล่าวได้กล่าวไว้

3. ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้กลยุทธ์ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มีวิธีการและแนวทางในการยกระดับผลการทดสอบมีความเหมาะสม ชัดเจนและเป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือพัฒนานักเรียนได้เป็นอย่างดีและส่งผลให้ครู นักเรียนและผู้ปกครองฯ มีความรู้ความเข้าใจ เห็นประโยชน์และเห็นความสำคัญของการสอบ O-NET มากขึ้น อาจเป็นเพราะว่าวิธีการและแนวทางในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งกลยุทธ์ทั้ง 6 กลยุทธ์ ที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย กลยุทธ์ ส1 สร้างความตระหนักความสนใจ กลยุทธ์ ส2 สรุบบ่อเกิดของปัญหา กลยุทธ์ ส3 สมองความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง กลยุทธ์ ส4 ใส่ใจในการสอนสนใจในการเรียน กลยุทธ์ ส5 สนับสนุนทรัพยากร และสร้างขวัญกำลังใจ และกลยุทธ์ ส6 ส่งเสริมการพัฒนาและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง มีความเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นแนวทางสำหรับการยกระดับผลการสอบ O-NET ในงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับสุพัทธ์ พิบูลย์ (2552 : 1) ที่กล่าวว่า

แนวทางการพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน(O-NET) มี 4 ขั้นตอน ดังได้กล่าวมาแล้วในผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 (2555 : 27) ที่กล่าวว่า แนวทางการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มีดังนี้ 1) ศึกษาวิเคราะห์ผลคะแนนย้อนหลัง 3 ปี เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน จุดที่ควรพัฒนา 2) ปรับวิธีการสอนของครูให้ยึดมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตร 3) X-Ray นักเรียนที่มีปัญหาและเรียนอ่อน เพื่อให้การดูแลและซ่อมเสริมเป็นพิเศษ 4) เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการสอบ เช่น จัดหาข้อสอบคล้ายข้อสอบ O-NET ให้นักเรียนทำเพื่อสร้างความคุ้นเคยและเน้นการคิดวิเคราะห์ ร่วมสร้างความเข้าใจสร้างความตระหนักให้กับผู้เรียนได้เข้าใจ 5) เพิ่มสมรรถนะของครูด้านการวัดและประเมินผลนักเรียนได้ตรงตามสภาพจริงและสามารถนำมาพัฒนานักเรียนได้ตรงตามศักยภาพ และ 6) ฝ่ายบริหารควรนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอและนำผลมาปรับปรุงพัฒนาต่อไป

4. ผลจากการตรวจสอบความเหมาะสมของร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่ 2) ในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) โดยการสัมมนา (Seminar) พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารและครู ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ข้อมูลความเป็นมาและวัตถุประสงค์ในการพัฒนากลยุทธ์ มีความเหมาะสมดี อาจเป็นเพราะว่า ความเป็นมา วัตถุประสงค์ การวิเคราะห์สภาพและปัญหา (SWOT Analysis) ในการสอบ มีความเหมาะสมและสัมพันธ์กันรวมทั้งวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ 6 ส มีความชัดเจน เหมาะสมและสอดคล้องกัน สามารถใช้เป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลต่อการสอบ (O-NET) สอดคล้องกับสุพักตร์ พิบูลย์ (2552 : 1) ที่กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มี 4 ขั้นตอน ดังได้กล่าวมาแล้ว และสอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 (2555 : 27) ที่กล่าวไว้ว่า แนวทางการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มี 6 อย่างดังได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำแนวทางการบริหารคุณภาพ PDCA ของเดมมิ่ง จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545 : 8-10) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (P) การดำเนินงานตามแผน (D) การตรวจสอบทบทวน (C) และการปรับปรุงแก้ไข (A) มาใช้เป็นแนวทางและใช้เป็นหลักในการบริหารเพื่อพัฒนาและยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ในงานวิจัยนี้

5. สภาพการดำเนินงานเพื่อยกระดับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ภายหลังทดลองใช้กลยุทธ์ ในภาพรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แตกต่างจากครั้งแรก เนื่องจากเมื่อผู้รายงานได้เข้ามารับตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์ (บุญมีอนุกุล) ได้มาดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องการสอบ O-NET ให้เป็นระบบและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยใช้หลักการบริหารคุณภาพวงจรเดมมิ่ง PDCA ตั้งแต่การวางแผนงาน (Plan) การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ (Do) การตรวจสอบ/ทบทวนการปฏิบัติตามแผน (Check) และการนำแผนมาปรับปรุง/พัฒนา (Act) ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545 : 8-10) ที่กล่าวไว้ว่า การบริหารคุณภาพวงจรเดมมิ่ง PDCA เป็นหลักการที่นำมาใช้ในการบริหารงานด้านวิชาการในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยลำดับแรกของการบริหารคุณภาพ คือ การวางแผนการทำงาน มีการศึกษาสภาพปัญหาของการดำเนินงานเพื่อยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน(O-NET) ผู้รายงานให้ครูได้วิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อนำไปบูรณาการสู่การจัดทำแผนการสอนและการจัดการเรียนการสอนโดยมีการนิเทศ กำกับติดตามอย่างใกล้ชิดและมีการประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและยกระดับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) โดยเฉพาะผู้ปกครองมีส่วนร่วมอย่างมากในการพัฒนาบุตรหลานเมื่ออยู่ที่บ้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Doland (1980:989-A) และ Rimm (1984:28) ที่กล่าวว่า ผู้ปกครองหรือทางบ้านมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนมีเวลาใกล้ชิดและอยู่กับทางบ้านมากกว่า จะรับเอาอุปนิสัย ความประพฤติ ความเอาใจใส่ตามแบบของผู้ปกครองมาเป็นแบบอย่าง ซึ่งถ้าครอบครัวไหนดูแลเอาใจใส่และรับผิดชอบเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน

ดี จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วยเช่นกัน แต่ถ้าครอบครัวไหนไม่สนใจเรื่องการเรียนรู้ของบุตรหลานก็จะทำให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ต่ำไปด้วยเช่นกัน

และปัญหาที่เกิดขึ้นในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายหลังทดลองใช้กลยุทธ์ ในภาพรวม มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก มีความแตกต่างและพบปัญหาน้อยกว่าครั้งแรก ได้ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสอบ O-NET และได้มีการประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียนให้เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ทำให้นักเรียนมีความสนใจเรียน ตั้งใจเรียนมากขึ้น และมีการประชุมครู ผู้สอนด้วยเช่นกัน เพื่อให้มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการสอบ จึงทำให้ทุกคนมีความตั้งใจในการสอนและเสียสละในการติวนักเรียนมากขึ้น มีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับเอี่ยมพร หลินเจริญและคณะ (2552 : 1) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่เป็นปัญหาในเรื่องการเรียนรู้ 1.พื้นฐานความรู้ ความคิดที่สั่งสมมาร้อยละ 50 2) ลักษณะพื้นฐานด้านจิตพิสัยร้อยละ 25 และ 3)คุณภาพการเรียนการสอนร้อยละ 25 สำหรับปัญหาด้านการบริหารงานและด้านผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยได้ศึกษาสาเหตุที่เกิดขึ้นและได้หาแนวทางมาแก้ไขโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประชุมชี้แจงและทำความเข้าใจในเรื่องการเตรียมความพร้อมในการสอบ O-NET มากขึ้นและส่งเสริมให้ผู้ปกครองดูแลรับผิดชอบในการเรียนของบุตรหลานเมื่ออยู่บ้าน ส่วนปัญหาข้อสอบนั้นอยู่ในระดับน้อยกว่าก่อนการใช้กลยุทธ์ เนื่องจากได้นำกลยุทธ์ 6 ส. เข้ามาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนการสอน เช่น ให้ครูสร้างข้อสอบคล้ายข้อสอบ O-NET มากขึ้นและนำข้อสอบปีเก่าๆ ของการสอบO-NET หรือข้อสอบต่างสำนักพิมพ์มาทดสอบนักเรียนบ่อยๆ ซ้ำๆทำให้นักเรียนมีความคุ้นเคย รู้จักการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์และสามารถเข้าใจในตัวแนวข้อสอบมากขึ้น สอดคล้องกับสุพักตร์ พิบูลย์ (2552 : 1) ซึ่งกล่าวว่า แนวทางการพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มี 4 ขั้นตอน คือ 1) Tasking Stock ตรวจสอบสภาพปัจจุบัน และปัญหาของการเรียนการสอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ว่าโรงเรียนเรามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด 2) Setting Goal กำหนดเป้าหมายความสำเร็จ ปีไหน เมื่อไหร่ 3) Developing Strategies and Implementing คือ การพัฒนากลยุทธ์แล้วนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติตามโครงการ/กิจกรรมที่กำหนด และ 4) Documenting Progress ประเมินผลและนำมาปรับปรุงพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไป และสอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต20 (2555 : 27) ที่กล่าวว่า แนวทางการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) มีดังนี้ 1) ศึกษาวิเคราะห์ผลคะแนนย้อนหลัง 3 ปี เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน จุดที่ควรพัฒนา 2) ปรับวิธีการสอนของครูให้ยึดมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตร 3) X-Ray นักเรียนที่มีปัญหาและเรียนอ่อนเพื่อให้การดูแลและซ่อมเสริมเป็นพิเศษ 4) เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการสอบ เช่น จัดหาข้อสอบคล้ายข้อสอบO-NET ให้นักเรียนทำเพื่อสร้างความคุ้นเคยและเน้นการคิดวิเคราะห์ ร่วมสร้างความเข้าใจสร้างความตระหนักให้กับผู้เรียนได้เข้าใจ 5) เพิ่มสมรรถนะของครูด้านการวัดและประเมินผลนักเรียนได้ตรงตามสภาพจริงและสามารถนำมาพัฒนานักเรียนได้ตรงตามศักยภาพ และ6) ฝ่ายบริหารควรนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอและนำผลมาปรับปรุงพัฒนาต่อไป ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ปัญหาในการยกระดับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน(O-NET) ด้วยวิธีดังกล่าวมาโดยตลอดและต่อเนื่อง ส่งผลให้นักเรียนมีผลการสอบO-NET ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยระดับประเทศในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 2 ปีการศึกษา (2554 – 2555)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

นำแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาของนักเรียนการจัดการเรียนการสอนของครู และการบริหารจัดการของผู้บริหาร โดยเฉพาะเรื่องการทำกับติดตามของผู้บริหารควรปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง รวมทั้งการนำแบบอย่างที่ดีในการบริหารจัดการของผู้บริหารและการจัดการเรียนการสอนของครู ไปปฏิบัติและกำหนดเป็นกลยุทธ์ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการสอบ O-NET ของนักเรียนโรงเรียนวัดพระยาสุเรนทร์(บุญมีอนุกุล) ให้สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำผลการพัฒนากลยุทธ์ในยกระดับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ทิตนา แชนณี. (2552). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรัญญา ไชยวงศ์. (2552). ศึกษาการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาแม่สุก อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลำปาง เขต 3. [ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต].มหาวิทยาลัยพะเยา. <http://www.updc.cdm.ac.th/bitstream/123456789/1663/1/Aranya%20Chaiwong.pdf>.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2554). คู่มือการจัดสอบทางการศึกษา แห่งชาติระดับชาติด้านพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 2 (ป.6) และช่วงชั้นที่ 3 (ม.3) ปีการศึกษา2554. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการ ศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2555). คู่มือการสร้างความเป็นพลเมืองดีในสภาเด็กและเยาวชนระดับท้องถิ่นสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).(2551). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2551. <http://www.yangton.lopburi2.net/o-net doc>.
- สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. (2554). สรุปผลการประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (SMART SCHOOL). กรุงเทพมหานคร : 1-2.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20. (2555). งานแผนการยกระดับผลการทดสอบ O-NET. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 20. จังหวัดอุดรธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). กระบวนการบริหารคุณภาพ PDCA. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).(2554). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- สุพักตร์ พิบูลย์ และคณะ. (2552). กระบวนการวิจัยและพัฒนางานวิชาการ. บัณฑิตศึกษา สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี.
- หยดฟ้า ราชนณี. (2554). การดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้. [วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อรัญญา ไชยวงศ์. (2555). การบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบทางการ ศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาแม่สุก อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลำปางเขต 3. [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยพะเยา .
- เอี่ยมพร หลินเจริญและคณะ. (2552). ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้คะแนนการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่ำ. พจนอดพนวิวิจัยจาก สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).

- Maslow, A. (1994). *Motivasi dan Kepribadian (Teori Motivasi dengan Pendekatan Hierarki Kebutuhan Manusia)*. Jakarta : PT. PBP.
- Lawrence, D. (1980). *The Effective Correlate of Home Concern Support, Instructional Quality and Achievement*. Dissertation Abstracts International. 41 (September 1980), 989 – A.
- Rimm, S. (1984). *Underachievement*. G/C/T. January – February : 26-29.